
De mens in het koninkrijk God

J.G.Bulthuis

Het EVANGELIE van het koninkrijk der hemelen is de leer die Jezus Christus predikte en tevens in eigen leven praktiseerde. De leer die Hij van God had ontvangen. Niet om mee te theoretiseren, maar om in de mens omgezet te worden tot een manier van leven voor nu en eeuwig. Het woord is vlees geworden in Jezus als eerste en volkomen. Vandaar de benaming: evangelie van Jezus Christus.

Het is de enige wijze van leven voor de mens door God bedoeld. In zich bergt deze leer een enorme schat aan kennis over de geestelijke werkelijkheden in de hemelse gewesten; over de eeuwige en onveranderlijke dingen. Voorts allerlei adviezen, voorbeelden waarschuwingen en ervaringen vanuit haar onuitputtelijke wijsheid. En tenslotte gaat zij gepaard met een overweldigende kracht van de heilige Geest ter verwezenlijking van haar boodschap.

Dit geheel vormt het eeuwige evangelie, waardoor eerst volledig herstel van de schepping bewerkstelligd wordt en vervolgens de mens in zijn uiteindelijke, door God bedoelde, positie gebracht wordt, het 'God alles in allen'. (1 Cor. 15).

Aktie

Een hoofdkenmerk van de praktische uitvoering van dit evangelie is dat het niet automatisch aan de mens gebeurt. Alle belanghebbenden zullen bewust en gewild hun aandeel leveren: God, Jezus, de engelen en de mens. een totale betrokkenheid.

Het boeiende ervan is dat het èn goddelijk èn des mensen is. Het stelt geen onbereikbaar ideaal voor ogen,

Van nature

maar biedt ons een alledaagse mogelijkheid om zo te zijn en te functioneren als de Heer zelf.

Niet voor niets spreekt de bijbel over: 'richt uw aandacht dan alleen op Jezus' (Hebr. 12). Bij Hem lees je je eigen leven af zoals de Vader dit van oorsprong bedacht. De mens is zo geschapen dat hij met zijn vermogens, binnen de samenwerking en gemeenschap met God, in staat is op ongeforceerde en vanzelfsprekende wijze datgene reëel te maken wat de Schepper beoogde. Door de tijdelijke en gedeeltelijke inwerking van het rijk der duisternis op die mens, is ons van God een Redder en Leidsman gegeven, Jezus, door wie wij nu alsnog in de gelegenheid gesteld worden dat eeuwige voornemen uit te voeren.

In Gods plan staat de mens dus centraal! Wij zijn Zijn oogappel. Daar is alles bij Hem om begonnen. Toen die mens geschapen werd, was in hem/haar alles aan vermogens in aanleg aanwezig, en nog. De complete mens. Er hoeft niets wezenlijks aan ons toegevoegd te worden om waarlijk mens te zijn. Zie, al het geschapene, het was zeer goed. Niets wat God geschapen heeft is verwerpelijk!

Een andere zaak is evenwel om alle aanleg te ontwikkelen, volwassen en hanteerbaar te maken voor een leven in twee werelden tegelijk. Dit vraagt scholing, opvoeding, vorming en onderricht met oefening. De eerste mens mocht dit in het paradijs, bij het centrale punt de boom des levens, in een volmaakt gelukkige en gezonde sfeer opstarten. Inmiddels is door zondeval en demonie er een tweede taak bijgekomen: redding, bevrijding en herstel van de beschadigde mens. Bij dit laatste plaatsen we twee kanttekeningen:

a. het herstelwerk aan de gevallen mens is niet een door God hals-over-kop toegevoegd extra plan, omdat de aanvankelijke opzet te zwak, te onvolledig zou zijn geweest. Maar herstel kwam uit de enkel goede schepping naar voren door Gods liefdewerking. Zó goed was Zijn creatie dat correctie op afwijking, verval en beschadiging - de behoudenis in Christus - uit haar geopenbaard werd.

Zo goed is in zich nog steeds Zijn werk dat God

---

onveranderd bij het eeuwig voornemen blijft. Ondanks satans inbreuk hoeft Hij Zijn plan niet bij te stellen. Dat gaat door en blijft onverminderd van kracht. Restauratie van de schade wordt en passant meegenomen.

b. het betekent voor de mens dat diens natuur na de zondeval niet gelijk is geworden aan de duivel; verdorven en tot geen enkel goed geneigd. Als de bijbel schrijft 'van nature', b.v. in Ef.2:3, dan wordt daarmee bedoeld het algemeen voorkomend verschijnsel op deze aarde dat mensen tot zonde komen door de beïnvloeding der boze geesten. Niet één uitgezonderd.

Als het over de menselijke aard gaat stelt Paulus in Rom. 2:14 zelfs dat er heidenen zijn die vanuit het ingeschapene de wet Gods houden. Waar de boze echter een te grote heerschappij uitoefent in mensenlevens, komt dat oorspronkelijk goede niet openbaar. Daardoor is het dat Jezus ons leert om 'van de bóze verlost te worden' en niet van onszelf. Wee degene, die zichzelf verliest; die is een totaal overweldigde, wiens innerlijke bezittingen door de vijand geroofd zijn.

Een sleutel

Zo zijn we in het bovenstaande tot een belangrijke sleutelgedachte gekomen: de mens is van zichzelf, qua geaardheid, goed en wordt derhalve door God uitgenodigd om actief deel te nemen aan het herstelwerk en realisering van Zijn plan.

Het is een appèl op ons gehele vermogen. Daar volgt uit, dat er definitief afgerekend moet worden met verkeerde gedachtengangen zoals: 'je verstand staat in de weg', en 'vooral niet in eigen kracht', en 'de mens is maar een mens', en 'God moet eerst het willen en werken doen' ..... enz.

Het evangelie maakt iets anders bekend. Luc.10:27: 'God liefhebben met geheel ùw kracht! Dus met AL wat ú is. Dit is een doodsteek voor de (vrome) geest van verwerping met zijn negatieve en minderwaardige leugens omtrent het menselijk kunnen.

Door bevrijding en goddelijke kennis zal vernieuwing van denken leiden tot een volle bewustwording van onszelf als mens. Dit werkt mede aan de vervulling van

De hoge bestemming

Daniëls profetie dat er een einde zal komen aan de verbrijzeling van de macht van het heilige volk. Prijst de Heer!

Een dergelijk bewustzijn is ook bij God aanwezig. Als Hij zegt: Ik ben die Ik ben, ligt daar de volledige zelfkennis en acceptatie in. Zo wil Hij het eveneens voor ons.

Wel, we zullen deze benadering vaker en gedetailleerder terug laten komen in ons studieblad.

In Hebr. 2:7 en 8 staat duidelijk vermeld wat God voor ogen stond bij de schepping van de mens: 'met eer en heerlijkheid hebt Gij hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder zijn voeten gesteld'. Dit stemt overeen met wat Petrus ons schrijft: 'opdat wij deel zouden hebben aan de goddelijke natuur' en in Openb. 22:5: 'zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden'. Het bijna goddelijk zijn van de mens volgens Psalm 8 doelt niet op de menselijke natúúr, maar op het niveau waarop Hij de mens heeft gepland. De positie van de mens is boven de engelen bedoeld, en heer over de schepping zijn.

Als opdracht geldt dan ook alle dingen zich te onderwerpen, medewerkers Gods te worden en beheerders der geestelijke goederen. Om deze hoge bestemming te kunnen bereiken, is het absoluut noodzakelijk door middel van herstel en vernieuwing tot een algehele mobilisatie te komen van onze eigen vermogens. Een gaaf en actief mens èn een totale verbinding met God door Jezus Christus. Het één geest met Hem zijn, stellen ons daartoe in staat. Het evangelie van het koninkrijk der hemelen voorziet in alle benodigdheden, kracht, wijsheid en leiding om ons zo ver te doen groeien. Vandaar ons vrijmoedig spreken en geloven over de "mens" en zijn nieuwe situatie "in Christus".

Bewustwording

Een gaaf en actief mens. Dat vraagt om volle bewustwording door de christen van zichzelf als menselijk wezen, naast het volledig kennen van Hem. Begrip en inzicht in onze innerlijke functies, zoals:

---

geestelijke zintuigen als horen en zien met het hart; onze wil; psychische kracht; het geweten met o.a. aanvoelen, onderscheiden, toetsen; denkvermogen; gevoel; verstand; fantasie; herinneren; scheppend talent in kunst en uitvindingen; geloven; enz.....Begrijpelijk zal zijn dat tussen deze eigenschappen en werkingen in ons een samenhang en samengaan bestaat.

Voor de duidelijkheid zijn ze hier afzonderlijk opgesomd, maar in de praktijk werken de diverse functies op elkaar in. Wee de gelovige die meent dat hij zich geheel moet ontledigen voor God. Het 'al' op het altaar. Dit is met recht een schade lijden aan je ziel, jezelf verliezen. Iets waar de Heer juist tegen waarschuwt. Neen, wij zullen ons alleen ontdoen van de boze geesten en hun werken. Zij horen niet bij ons en we zullen dus niet nalaten dit werk te voltooien. Op deze manier wordt het 'verlos ons van de boze' uit het Onze Vader vervuld. Langs de door Jezus geleerde weg van bevrijding en vernieuwing hervindt de mens zich. Dan komt hij meer en meer in de gelegenheid de talenten en functies van zijn geestelijk lichaam te ontplooien. Vrucht dragen is slechts mogelijk wanneer er sprake is van twee lichamen die beide gezond en actief zijn. Indien God de mens als een leeg vat wil hebben, hoe zou Hij dan met zijn woord daar bevruchtend op in kunnen werken?

In de schepping vinden we dit principe steeds terug: meeldraad en stamper - mannetje en wijfje - man en vrouw - God en mens. Die twee tot één geeft vrucht. Vandaar de mooie benamingen voor de mens: akker, vrouw des Lams, bruid van God. Menselijke vermogens en Gods vermogens tot één, in heilige Geest, staat garant voor de realisering van de vrucht des Geestes (Gal. 5:22), van de werkingen van Geestesgaven (1 Cor. 12), van liefdedaden (Ef. 2:10), van persoonlijke groei en gemeentegroei naar Jezus' beeld toe (Rom. 8:29).

Samen op, maar onder Zijn leiding en inspiratie, in Zijn woord en Geest. In gemeenschap met Hem, in afhankelijkheid van de Vader. Wij zullen ons hierin oefenen, opdat bij de kennis van Hem er tevens een grondig kennen is van al het goede in òns, en dat naar Christus uitgaat (Filemon :6).

Uitgangspunten

De mens: geen wegwerpartikel, geen stofje aan de weegschaal, geen mot die men in de schemering dooddrukt, maar Gods evenbeeld, Gods geliefde, Gods heerlijkheid, als schepsel op zich al tot Zijn lof, als volgroeide en volwassen zoon Zijn verrukking en verheerlijking tot verzadiging toe!

Hoe zal nu het een en ander in ons leven z'n uitwerking gaan krijgen? Daar zullen we nog veel over schrijven. Wel zouden we nu graag starten met het persoonlijk aanvaarden van enkele basisgedachten die onmisbaar in ons aller leven aanwezig dienen te zijn. Allereerst dan de bereidheid nieuwe inzichten te durven gaan onderzoeken, zonder vooroordelen, op hun waarde, er mee aan de slag te gaan, en ...vervolgens, waar hun nut en waarheid onderkend worden, deze kennis gelovig accepteren. Daar volgt uit een afleggen van verouderde of verkeerde gedachtengangen omtrent mens en leven.

Het gaat er immers niet om om interessante discussies te voeren, maar om een daadwerkelijke verandering van leven te ondergaan. Elk van God 'opnieuw verlicht' schriftwoord is er toch om te onderrichten, opdat het oude weerlegd en wij verbeterd en opgevoed worden in de gerechtigheid. Op deze wijze gaan wij hier met Zijn goederen om. Deze instelling zal ons winst opleveren; we oogsten wat we zaaien. Alles wat innerlijk wordt vastgehouden, groeit, hetzij goed of kwaad. Daarom: leg het oude af en bekleed u met het nieuwe, het meerdere, het verdergaande.